

Tekstivastine:

Ammattikorkeakouluun podcast

1. Tradenomit työllistyvät erinomaisesti - vieraana Valtteri Sandberg

(alkumusiikkia lyhyesti)

Minna Kaihovirta: Ammattikorkeakouluun podcastissa tutustutaan ammattikorkeakoulujen suosittuihin aloihin. AMK tutkinnon aloittaa vuosittain noin 41 000 opiskelijaa. Kuuntele ja ylläty miten monenlaiseseen tehtävään valmistutaan.

Kaihovirta: Tervetuloa keskustelemaan ammattikorkeakoulun opinnoista ja niiden avaamista monenlaisista mahdollisuuksista. Olen dialogipäällikkö Minna Kaihovirta Metropolia-ammattikorkeakoulusta, ja kanssani tänään keskustelemassa tradenomialumni Valtteri Sandberg täältä Metropolia-ammattikorkeakoulusta. Tervetuloa Valtteri.

Valtteri Sandberg: Kiitos ihan super kiva olla messissä.

Kaihovirta: Ja todella kiva, että pääsit tänne mukaan. Opettajana toimiessani muistankin opettaneen sinua ainakin yhdellä opintojaksolla, ja olet niitä opiskelijoita, jotka jäivät mieleen nimenomaan hyvän asenteensa vuoksi.

Sandberg: Hyvä, se on hyvä kuulla, mieluummin positiivisessa kuin negatiivisessa.

Kaihovirta: Uskoisin näin. Se on aina kivampi niin opettajalle kuin opiskelijoillekin, että mistä muistetaan. Hei kerro lyhyesti mitä sä nyt teet?

Sandberg: Mä oon tällä hetkellä digitaalisena sisällöntuottajana. Tykkään ehkä enemmän siitä termistä, mutta myös vaikuttaja termiä tosi monet käyttävät tai somevaikuttaja. Eli teen laajasti tosi erilaisille kanaville pääasiassa Youtubeen, Instagramiin, mun omaan podcastiin mun kumppanin kanssa, sitten Tiktokkiin sisältöä muun muassa lifestyleä, kauneutta ja käsittelen tosi laajasti erilaisia asioita. Semmoisia, mikä kiinnostaa mua ja mikä liittyy mun elämään. Se on mun työ.

Kaihovirta: Joo, kuulostaa todella mielenkiintoiselta ja puhutaan siitä hetken päästä lisää. Mutta ihan ekaks mua kiinnostaisi, että miten sä päädyit opiskelemaan liiketalouspuolta? Mikä sinut sinne johdatti aikoinaan?

Sandberg: Mulle ei koskaan ole oikein ollut silleen hirveän selvää mitä mä niin sanotusti haluaisin olla isona. Ehkä ei vielä, mutta mä muistan, että silloin lukion kolmosella, kun me valittiin aineita mitä me haluttiin kirjoittaa, niin silloin mä pohdin, että mistä voisi olla hyötyä siinä, että mitä mä meen opiskelemaan. Mulla nousi mun ystävien myötä kauppakorkeakoulu yhdeksi vaihtoehdoksi. Kun mä väli vuoden aikana pohdin sitä, niin mä tulin siihen tulokseen, että ehkä mä en ole niin akateeminen. Mä tykkään enemmän tehdä. Mä opin paljon paremmin tekemisen ja oikean kokemuksen kautta ja sen takia mä päädyin mieluummin hakemaan ammattikorkeakouluun, joka oli sit muutenkin fiksumpaa esimerkiksi lukion päättötodistuksen ja ylioppilastodistuksen myötä. Koska ne olivat aika hyvät, niin mä sain hyvät lähtöpisteet ja sitten ei paljon tarvinnut stressata hakuprosessia.

Kaihovirta: Odotukset sinulla suuntautui konkreettiseen tekemiseen. Lunastiko ammattikorkeakoulu ne odotukset? Miten sä muistelet sitä opiskeluaikaa ja opiskelun tapoja?

Sandberg: Kyllä lunasti ainakin osittain. Mä muistan, kun vertasin silloin jonkun verran siihen mitä mun kaverit, jotka opiskelivat yliopistossa kaupan alaa, niin meillä oli tosi paljon enemmän toiminnallisuutta. Mä muistan silloin kun mä valmistuin ammattikorkeakoulusta, niin jätin sinne palautetta siitä, että mä tykkäsin tosi paljon nimenomaan siitä, kun me työskentelimme oikeiden yritysten kanssa. Me teimme oikeita kokonaisuuksia yrityksille. Monet niistä saattaa olla jopa semmoisia, että me saimme itse päättää. Muun muassa tehtiin semmoiselle pienemmälle suomalaiselle yritykselle brändiuudistus, mikä oli ihan mahtavaa. Nämä ehdottomasti antoivat semmoisen maistiaisen siitä työelämästä ja samoin se, että miten ammattikorkeakoulussa painotetaan sitä harjoittelua. Se itsessään on jo mahdollisuus suuntautua kohti omia mielenkiinnon kohteita tai suuntautua niihin omiin mielenkiinnon kohteisiin verrattuna sitten esimerkiksi yliopistoon. Se antoi itselle tosi paljon. Mä toivoisin, että sitä olisi ehkä enemmänkin eli vielä enemmän olisi sellaista harjoittelua tai yleisesti oikeiden yritysten ja oikean työn elämän kanssa työskentelyä. Sitä oli hyvä määrä, mutta sitä saisi olla vieläkin enemmän mun mielestä, koska se oli ehdottomasti opettavaisin osuus itselle siinä ja semmoinen mikä jäi tosi paljon mieleen.

Kaihovirta: Kyllä ja voisin kuvitella, että ne yritykset, jotka siinä myös sitten pääsee olemaan mukana niin myös he saavat nuorten innokkaiden tyyppien aivan tuoreita ajatuksia. Todella paneutunutta tekemistä, joihin esimerkiksi pienille yrityksille ei olisi millään mahdollista markkinahintaan ostettuna. Tämmöinen win-win-tilanne siis rakentuu

Sandberg: Ehdottomasti, koska itsellä jää sitten kaikki se, että jos sä teet sen hyvin - ja mä muista, että mekin panostettiin tosi paljon ja saatiin vitosia niistä kursseista - niin sä voit näyttää ne sun tekemät keissit ja projektit sitten esimerkiksi työnhakutilaisuudesta. Mä koen, että ne voi olla myös osa CV:tä ja ne voi laittaa LinkedIniin. Yritykset näkevät sen, mitä sä olet tehnyt ja siinä opiskeluvaiheessa. Ei pelkästään sitä mitä kursseja sä olet yleisesti käynyt.

Kaihovirta: Erittäin hyvä pointti ja sillä tavalla kerryttää näin näyttöjä siitä osaamisesta jo siinä opintojen aikana.

Sandberg: Todellakin, ja koen että se on entistä tärkeämpää nykyään. Heti, kun menee työelämään, niin pitää olla jotain näytettävää, mitä sä osaat.

Kaihovirta: Kyllä, no mites nyt, kun sun oma työ keskittyy vahvasti erilaisiin digitaalisiin ympäristöihin. Miten se digi oli sulla opinnoissa mukana, antoiko se sulle jotain valmiuksia?

Sandberg: Kyllä mä koen, että se antoi. Esimerkiksi kurssit missä me teimme muun muassa Googlen sertifikaatteja tai muuten keskityttiin hakukonemarkkinointiin, oli mun mielestä tosi mielenkiintoisia. Esimerkiksi kun itse vielä kirjoitti enemmän blogia - nyt mä oon siirtynyt enemmän videoiden puolelle - kun me käsiteltiin niitä (hakukonemarkkinointi) niin se antoi omaan tekemiseen tosi paljon runkoa. Käsiteltiin myös mun harjoittelun kautta, kun olin Elle-lehdellä. Siinä sain sen työn kautta opittua vielä enemmän sitä hakukonemarkkinointi. Näin digiaikana se on valtavan yleinen ja vaadittu taito, kun menee erilaisiin yrityksiin, vaikka markkinoinnin osalta töihin ja työskentelemään.

Kaihovirta: Kyllä, hei sä mainitsit tuossa jo, että yrityksille tehtävät todelliset toimeksiannot oli selaista mistä erityisesti pidit. Mitä muuta sulle on jäänyt opiskelua ajoilta mieleen, semmoista mikä sai sinut syttymään ja joka erityisesti innosti?

Sandberg: Ensinnäkin meillä oli mun mielestä todella kivat opettajat. Sellaiset inspiroivat ja mun mielestä tekivät hyvän ja kiinnostavan opiskelu ympäristön. Tottakai se, että on saanut sellaisia, tai ainakin niin uskoisin, elämänmittaisia ystävyksiä opinnoista. Se on kanssa ollut itselle todella tärkeä asia.

Kaihovirta: Onko sitten jotain semmoista mitä ei todellakaan ole tullut ikävä sen jälkeen, kun olet valmistunut?

Sandberg: Mä muistan, kun meillä oli yks kurssi missä me pelasimme. Se oli semmoinen laivanupotus tyylinen peli, strategia peli. Mä olin hyvin hämmentynyt koko sen kurssin ajan. Mä oon iloinen että, mun ei enää ikinä tarvitse pelata sitä. Tai sitten just opiskella sellaisia asioita mitkä ei välttämättä itseä kiinnosta niin paljon. Kuten laskentatoimi, mitä käydään noissa liiketalouden opinnoissa ekana vuonna, ennen kuin suuntaudutaan omaan. Vaikka se onkin hyvä, että yrittäjänä tärkeää tietää laskentatoimen liittyviä asioita, koska työskentelee kirjanpitäjän kanssa. Näitä ei ole enää ikävä.

Kaihovirta: Joo ja ihan inhimillistä, että ei kaikki voi aina olla sellaista super mielenkiintoista itselle.

Sandberg: Niinpä.

Kaihovirta: Moni muistelee opiskeluaikaa kultareunuksena aikana, siitä jää jotenkin tosi erityisen ajan fiilis, niin mitä sinä nostaisit sieltä opiskeluajasta erityisesti esiin? Mitä se opiskelijaelämä sinulle antoi?

Sandberg: Musta tuntuu, että mä jo opiskelujen ajan keskityin paljon töihin. Jälkikäteen mä oon miettinyt, että olisin voinut olla enemmän mukana vapaa-ajankin toiminnassa. Toisaalta keskittyi niihin tiettyihin ystävyksiä, joista on tullut sellaisia syvempiä ystävyksiä koulun ulkopuolella. Siinä mielessä ei sekään ole jäänyt harmittamaan. Jatkuva yhteisöllisyys, tällä hetkellä kun toimin yksin yrittäjänä, niin paikoitellen, vaikka tekeekin kymmenille ja sadoille tuhansille ihmisille sisältöä, niin voi silti olla yksinäinen olo. Opiskeluyhteisössä on semmoinen kiva yhteenkuuluvuuden tunne. Mitä katsoo taaksepäin, niin sitä on ikävä.

Kaihovirta: Kyllä, tunnistan tuon kyllä. Se jotenkin syntyy siinä opiskeluaikana, kun on ihmisiä, jotka ovat vähän samantyyppisessä elämäntilanteessa, samanlaisilla kiinnostuksen kohteilla. On aikaa hengailta, siitä lähtee syntymään sitten.

(lyhyt välimusiikki)

Kaihovirta: No hei sitten, jos käännetään vähän katsetta sinne työskentelyn puolelle. Uraseurantakysely, jossa säännöllisesti selvitetään erilaisia faktoja, niin sen mukaan tradenomien keskipalkka on noin 3200 € viisi vuotta valmistumisen jälkeen. 80,5 prosenttia on työllistyneitä, kun samat 5 vuotta valmistumisesta on kulunut. Työttömiä 4,5 prosenttia. Tietysti, että valmistumisen jälkeen tehdään töitä, niin on mahdollisuus jatkaa opintoja ylempään ammattikorkeakoulututkintoon. Tällaiselta näyttää työura tilastojen valossa, mutta sun työura ei ole ollut se ihan tyyppillisin. Kerro meille mitä tapahtui, kun valmistuit? Minne se on vienyt sinua?

Sandberg: Aikaisemmin mainitsin niin tein paljon töitä siinä opiskelujen ohella. Työskentelin toiselle sosiaalisen median vaikuttajalle. Sen jälkeen opintojen loppupuolella mä pystyin tehdä omasta urasta kokopäivätyön eli mä myös priorisoin samalla sitä siinä opintojen aikana. Itse ajattelen, mä en tiedä mitä mieltä esimerkiksi opettajat on, mutta mun mielestä on hyvä tehdä molempia vähän limittäin. Kunhan varmistuu siitä, että valmistuu. Mun piti itsekin lopuksi keskittyä vikojen kurssien ja opparin

tekemiseen. Varmistaa se, että mä valmistun, ettei anna sen työelämän liikaa viedä mennessään. Samalla rakensin tätä omaa juttua ja juuri nyt toimin yksinyrittäjän tällä alalla. Liittyy tosi vahvasti, koska mä erikoistuin markkinointiin, niin se mitä mä teen, luon itse markkinointikampanjoita erilaisille yrityksille mun omissa kanavissa. Se mun koulutus tukee tosi paljon sitä mitä mä teen tällä hetkellä työksi.

Kaihovirta: Oliko sinulle itsestään selvää, että susta tulee yksinyrittäjä? Vai oletko ajatellut, että voisit joskus olla jossain toisenkin palveluksen tai jossakin jonkinlaisessa työpaikassa?

Sandberg: Mä oon tosi paljon miettinyt erilaisia vaihtoehtoja. Mieli vaihteleeekin, ja niin kuin mä sanoin, että mä en vielääkään oikein tiedä varmasti mitä haluan niin sanotusti olla isona. Mä en halua lyödä itseäni tiettyihin raameihin. Senkin takia tykkään liiketalouden koulutuksesta, koska sä pystyt suuntautumaan tosi moniin eri asioihin. Sekä vaikuttamaan myös harjoittelujaksoilla, mihin sun urapolku lähtee kehittymään. Se että minä työskentelen itselleni ja että pystyn työllistämään muita, mulla on osittain, mun kumppanin kanssa, joka tekee tätä samaa työtä, niin yksi työntekijä, mutta olisi mahtavaa, jos tulevaisuudessa pystyisi työllistämään vielä useampia. Sillä mitä teen nyt tai sitten mahdollisesti jonkun toisen itse luomani yrityksen kautta, joka ei välttämättä liittyisi niin paljon suoraan mun esimerkiksi markkinointitoimisto tai tälleen. Mun mielestä olisi kiva joskus myös työskennellä esimerkiksi jonkun toisen alla. Sen takia, että se voi olla tosi opettavaista. Mä oon myös oppinut ihan super super paljon itse siitä mitä mä oon tehnyt. Mä itse koen ne onnistumiset, mutta myös ne virheet mitä mä teen. On ollut opettavainen tähänastinen oma työura.

Kaihovirta: Siinä on peiliin katsomisen paikka, meni sitten hyvin tai huonosti.

Sandberg: Juuri näin.

Kaihovirta: Sieltä löytyy vastauksia. No miten sä ajattelet sun työuraa eteenpäin? Ei niinkään, että mitä töitä tekisi, mutta mikä on se kädenjälki, jonka sinä haluaisit jättää työelämään?

Sandberg: Toivon, että tässä olisi positiivinen. Siinä mielessä, että pystyisi omalla työllään tehdä jonkun muutoksen. Ehkä osittain jo pienellä tasolla onkin voinut, esimerkiksi semmoisille ihmisille, jotka aktiivisemmin seuraavat mun sisältöä ja näin voi tuoda positiivista tai jotain muuta lisäarvoa heidän elämiinsä. Ylipäänsä olla, vaikka markkinointialalla luomassa sellaista hyvää positiivista ja tasa-arvoista ilmapiiriä.

Kaihovirta: Todella hieno päämäärä ja näkisin, että sillä mitä olet jo tehnyt, niin olet jo tuohon suuntaan kyllä vienyt omien videoiden ja omien sisältöjen kautta. Onnea sille tielle eteenpäin. Sä olet selkeästi kyllä ihan oikeita askeleita ottanut siihen suuntaan.

Sandberg: Kiitos.

Kaihovirta: No hei tähän loppuun. Nyt moni pohtii valintoja tässä kohtaa, minkälaisen vinkin sä antaisit sellaiselle henkilölle, joka ehkä juuri nyt miettii, että lähtisinkö opiskelemaan liiketalouden alaa, voisiko se olla se oma juttu.

Sandberg: No mä sanoin sanoisin, että tutustuu juuri niihin valtaviin mahdollisuuksiin, mihin liiketalouden kautta voi päätyä. Koska sä voit opiskella rahoitusta, laskentatoimen esimiestyötä, markkinointia ja logistiikkaa, valtavasti vaikka mitä. Se on mun mielestä, se oma lempi asia, juuri sen takia, että mä en tykkää pistää itseäni mihinkään raameihin. Tai mä en halua omalta osaltani valmistua mihinkään, että "OK tää on mun työ ja nyt mä teen ikuisesti tätä yhtä juttua" tai voin tosi kapealla asteikolla niin

kuin edetä siinä. Se on mun mielestä se rikkaus ja just se, että sun omat valinnat esimerkiksi sen suuntautumisen, ja vaikka harjoittelupaikkoja kaikkien tällöisen myötä voi vaikuttaa siihen, että mihiin sun ura etenee.

Kaihovirta: Siitä vähän pohdittavaa sitten valintojaan miettivälle eli itse ne pohdinnat täytyy tehdä. Hei kiitos kovasti, kun pääsit tänne juttelemaan. Sulle paljon tsemppiä omalla vaikuttajasaralla ja toivottavasti meidän polut joskus vielä tulevaisuudessakin taas risteää.

Sandberg: Kiitos paljon, toivottavasti on näin. Tsemppiä kaikille uusille hakijoille.

Kaihovirta: Juuri näin tsemppiä myös täältä ammattikorkeakoulujen puolelta!

(Lyhyt loppumusiikki)